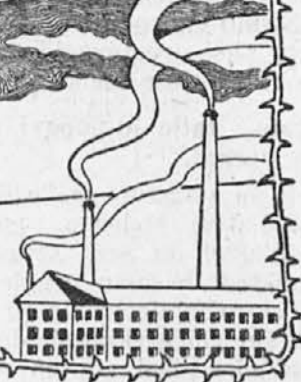

NAŠA MOČ

GLASILO
SLOVENSKEGA
DELAVSTVA

Izhaja vsak
petek.

Uredništvo in
upravnništvo v
Kopitarjevih ulicah
št. 2.

Na očitna znaša:
celoletna . . . K 5.—
pololetna . . . „ 1.50
četrletna . . . „ 0.75
Posam. št. „ 0.10

Štev. 32. V LJUBLJANI, dne 12. julija 1907. Leto II.

Ob blagoslovljenju zastave „Kat. del. družbe“ v Idriji.

Mogočno dviga se zastava
kjerkoli nas vodila boš!
Ti bodi nam vodnica prava,
vodnica tebi zvestih mož.

Za tabo bomo čvrsto stali
naj pride še tak ljut vihar.
Da tebe bi kedaj izdali —
oh tega ne — nikdar, nikdar.

Zato pa vodi četo zvesto
ki vsikdar bo veselih lic,
iz kraja v kraj, v trg in mesta,
ti bodi prapor naš — naš klic.

Po tebi bodo nas poznali
da četa smo poštena mi,
ki bomo zvesti tebi ostali
prav vsi, in to do konca dni.

× × ×

L. Lénard.

Revica.

Bil sem v resnici utrujen, — dasiravno si-
cer lahko in rad hodim — predno sem prišel
do njenega stanovanja v tretjem nadstropju
visoke, nove hiše.

Stopnjice so se vile za stopnjicami, kot
bi se šlo v nebesa. Toda, ko sem slednjič pri-
šel na vrh in zagledal krasni razgled na od-
prto morje in se oprostil zaduhlega, smrdlji-
vega zraka, vlažnih stopnjic in mračne uli-
ce, razumel sem takoj, zakaj si je vzela sta-
novanje v tretjem nadstropju visoke hiše.
Saj neprijetnosti in težav visokih stopnjic ne
občuti tako ona, kot njena služkinja. Seveda
je pa poleg zraka in razgleda, prišlo v poštev
tudi denarno stanje, ker, dasiravno ima v hra-
nilnici 80.000 kron gotovine, je vendar le z
vsem zelo varčna, — izvzemši kadar se gre za
alkohol.

Njen oče je trgoval z lesom in ogljem,
si pridobil precejšnje premoženje in se sled-
njič preselil stalno v Trst. Na stare dni je pu-
stil kupčijo ter pričel privatizirati in piti. Piti
je sedaj njegovo edino opravilo, znan je po
vseh krčmah in se razume na vsa vina, kot

Bliža se čas, ko se bode razvil in blago-
slovil prapor »Kat. delavske družbe v Idriji.«
Zato še enkrat kar najiskreneje vabimo vsa
bratska nam društva, da prihitite ta dan v
naročje svojih bratov. Zanimiv, da celo zgo-
dovinski dan je to za nas, za probujno našega
društvenega življenja.

Dolgo zaželjeni dan, ko bomo korakali pr-
vič z našim praporjem na čelu, mirno in pono-
sno z mirnim duhom, da smo si s tem še jasneje
začrtali pot našega dela.

Vsa slavnost se bode vršila ob navzoč-
nosti nekaterih zastav, bratskih nam društev
v znamenje, da tudi nam velja isti boj kakor
njim, a ne straši nas, ponosni moramo biti, da
smo zopet storil velik korak naprej v našem
društvenem življenju.

Prometna zveza.

Soc. demokratom pest pod nos.

Skrajno nesramno so pričeli na ljubljans-
kem Južnem kolodvoru nastopati proti čla-
nom »Prometne zveze« soc. demokratje. A
kaj bi rekli soc. demokratje! Saj jih na Južnem
kolodvoru niti več ni. Pri zadnjih državnozbor-
skih volitvah so se tisti soc. demokratje pri nas
skisali in se tako lepo držali volitve, da so
volili sedanjega krščanskega socialista prist-
nega ajmohtarja ljubljanskega župana Hribar-
ja. In od tega nasilneža so se naučili naši lju-
beznjivi netopirji na pol liberalci na pol soc.
demokratje nasilstva. To nasilstvo pa zdaj iz-
rabljajo proti nam krščansko-socialnim želez-
ničarjem, ki se jim seveda smejamo. Pa kako
ti znajo groziti ti netopirji, volivci sedanjega
ajmohtarja Hribarja! Groze, da izgubimo slu-
žbe, če ne pustimo »Prometne zveze.« Gotovo

nam zavidajo, ker ima »Prometna zveza« de-
jansko srce za železničarje in ne samo za soc.
demokraške dobro plačane agitatorje. Silijo
nas zdaj ti netopirji v tisto soc. demokraško
železničarsko organizacijo. Nismo tako zabiti
in neumni, da bi se usedli na vaš lep, na lepe
in grde vaše besede še manj pa se ustrašimo
vaših grožnja. Vaša rdeča organizacija je ime-
la lani dohodkov 305.178 kron, na podporah so
pa dobili železničarji samo 25.586 kron. To je
bore malo. Drobčinica. Železničar, rdeči, tra-
pasti, plačuj in plačuj pa pitaj juda, dobiš pa
k večjemu včasih kako drobčinico. Vse dru-
gače pa postopa naša »Prometna zveza«. Imeli
smo lani dohodkov 76.956 K 43 v, člani
so pa dobili podpore 26.922 K. Kdor primerja ti
dve številki, se mora pač prijeti za glavo in
vprašati: Kje pa je še tak osel železničar, da
ostane član soc. demokraške železničarske
organizacije. Manj članov in manj dohodkov
kakor soc. demokraška organizacija ima »Pro-
metna zveza« in kljub temu smo dobili njeni
člani 1336 K več podpore kakor so dobili soc.
demokrati od svoje organizacije in to kljub
temu, da so plačali malone štirikrat več ko-
likor so plačali člani »Prometne zveze«. Pa-
met, pamet, rdeči priganjači. Ali imate toliko
denarja preveč, da ga mečete stran in dobite
tako malo nazaj.

Skrajna nesramnost rdečih voditeljev.

Dasi imajo soc. demokraški železničarski
backi tako malo koristi od svoje organizacije
so pa sklenili rdeči njihovi voditelji, da povi-
šajo vsak mesec članarino za 30 vinarjev. Ve-
ste li, kaj to pomenja? Vam li je znano, kaj to
pomeni? Na leto boste plačali 180.000 K več!
Ali imate res toliko preveč, da tako šarite?
In dasi se tako zvišajo prispevki, pa nimate vi
rdeči backi zato prav nič. Ne obetajo vam
večje bolniške podpore in tudi ne višje mrtva-
ščine. Ne smete verjeti, da se gre tu morebiti

malokdo v Trstu. Drugače je jako dobra duša
in njegovo najljubše opravilo je napajati kak-
šnega starega ali novega znanca, ter debati-
rati o vinih, samo kadar se preveč napije, po-
stane neznošen. Tako jo bo peljal najbrže do
konca, dokler ga ne bo zadela kap.

Njegova hči se je že jako mlada omožila
z nekim Italijanom slovenske krvi. Njen mož
je bil človek jako dobrega srca, ki jo je ljubil
iz cele duše. Imel je dobro trgovino, živela
sta v srečnem zakonu, katerega sad sta bila
dva otroka, — deček sedaj za silo vže govori,
manjša deklica pa še komaj hodi. Otroka
krasna kakor angeljčki, brihtna, zdrava, —
veselje in ponos in sreča starišev in starih
starišev.

Toda njen mož je bil nagnjen k jetiki in
alkoholni pijači. Zdravnik mu je velel, da mo-
ra, ako hoče ozdraviti, opustiti alkohol in to-
bak. Toda on je pil in kadil dalje, dokler ni
umrl.

Sprejela me je v prostrani, svetli sobi.
Toda v kljub dragoceni opravi je vladal v njej
nekak nered, ki je značil, da tukaj ni pravega
očesa za zunanost. V družino je zašel alko-
hol in kjer on zavladava, se razodeva rad takoj

tudi na zunanosti. Oprava v hiši je v neredu,
knjige razmetane, obleka površna. Izrujenemu
očesu se bo takoj odkrilo, kje vlada alkohol,
tudi v takozvanih boljših in premožnejših hišah
Alkohol stopi in zamori čustvo za snago in red,
dela značaj plitev, površen, zanikern. Izgle-
dala je še vedno mlada, sveža, lepa, dasiravno
se je precej spremenila, odkar sem jo videl za-
dnjič. Postala je bolj životna in rdeča, toda iz-
ginila ji je ona nežnost in pravilnost potez
bojazljivost obnašanja in zdravega kretanja,
sploh ono nekaj, kar se ne da opisati a kar
dela žensko lepo in prikupljivo. Mnogo je stor-
il čas, očitvidno pa še več alkohol. Toda ni-
kakor ne morem reči, da je bila pijanka. Ne,
— nezmernost njenega očeta jo je žalostila
in se ji je gabila. Pila je, kot se pravi »zmer-
no«. Toda vže ta »zmernost« ji je uničila cvet
ženskega značaja in ženske lepote.

Ko sva se pozdravila in sem se vsedel k
salonski mizici na mehak fotelj, me takoj vpra-
ša ali pijem raje vino ali pivo. Jaz takrat še ni-
sem bil abstinent, sam nisem pil ničesar, a v
družbi nisem imel toliko značaja, da bi se
vstavljal prismojeni alkoholni modi. Izberem
si torej pivo in gospa zakliče služkinjo, da gre
po pivo.

za kakšne štrajkarske zaklade. Kaj še. Saj je znani Tomschik lani javno upil, da je v doglednem času v Avstriji izključen kak štrajk železničarjev. S pasjim bičem vam groze vaši rdeči voditelji, če ne boste lepo kuš in plačevali lepo tiho kakor psički vsako leto 3 krone 60 vinarjev več. Če ste rdeči res tako za luno, bodite. Ne branimo vam. Prav odločno pa zahtevamo, da pustite nas krščansko - socialne železničarje pri miru. Nismo taki ponižni psički kakor ste vi, ki mečete vaši organizaciji lepe kose mesa, sami pa glodate kakor psički kosti!

Pošteno ljudi odpustate, tatje in lopovi pa sede v upravi,

sta kričala v javni seji na vodstvo rdeče železničarske organizacije dva sodruga, med njima znani sodrug Weizel, ki sedi seveda zdaj sam tudi pri polni skledi. In lastni pregledniki računov so očitali poročevalcem, da so si zaračunali za vožnje k železničarskim shodom na Dunaju drage izvoščike, dasi sta jim na razpolago cenena električna železnica in pa omnibusi.

Odpirajo se pa že oči

tudi zasleplencem in to v jako veliki meri in v velikem obsegu. Saj tožijo v poročilih voditelji »rdečih« sami, da je izstopilo l. 1906 na 10.000 članov 4.726 oseb, medtem ko jih je izstopilo l. 1905 le 3.741. No, to dokazuje, da se železničarjem odpirajo oči. Samo naši ljubljanski ajmohtarski Hribarjevi volivci so tako za luno, da nas silijo v to slabo rdečo organizacijo, ki kaže do železničarjev tako malo srca.

Pametni železničarji vejo, kaj naj storé!

Mi, člani »Prometne zveze«, dobimo za mesečnih 70 vinarjev prav vse, kar imajo rdeči naši zapeljani tovariši. Imamo pravno varstvo, dobivamo svoje stanovsko glasilo in pa tudi podporo in sicer, kar smo dokazali, veliko več, kakor rdeči železničarji. Kdor pa pristopi mrtvaškemu skladu, plača ob vsakem slučaju smrti 5 vinarjev in dobi za to v slučaju svoje ali pa svoje žene smrti 200 kron. Skupno toraj 400 kron, kar pač tudi dolgoletni člani ne vplačajo. Odkar obstoji mrtvaški sklad, to je od leta 1902, se je izplačalo že okroglo 80.000 kron, na kar smo pravi v »Prometni zvezi« združeni ajmohtarji lahko ponosni.

»Prometna zveza« zastopa odločno železničarske zahteve.

Zanimajo se za naše zahteve vladni činitelji, ki pošiljajo svoje zastopnike mnogokrat tudi iz ministrstva. Za nami stoji najmočnejša avstrijska krščansko-socialna stranka, ki dela in ne vpije samo, kakor socialni demokrati, ki le tratijo čas in vpijejo, ne store in ne delajo pa nič.

Pametni vé, kaj stori.

In zato vabimo prometne železničarje, naj vstopijo v »Prometno zvezo«. Vas pasjih rdečih priganjačev se ne bojimo. Odločno, možato se borimo z vami. Boja z vami, zapeljanci, se ne bojimo. Hočemo ga izvojevati. Živio boj!

Naše zahteve za železničarje državnih železnic.

Poslanci dr. Drexel, Kemetter in tovariši zahtevajo: Sedanje plače ne zadostujejo.

Bil je čas, ko je samo po naših vinorodnih krajih veljalo pravilo:

»Dolenjc Dolenjca vabi:
Če se ti pit ne gabi,
pridi v gorco k nam,
smo dobre volje tam!«

To je imelo na sebi vsaj še nekaj romantičnega. Toda zdaj je ta navada že objela ves narod, ne samo kmečki, ampak tudi delavski in gosposki: da se gost ne more postreči in se ga ne more počastiti drugače kot z alkoholom. Sedaj vže ne vpraša nikdo več, če hočeš ali ne, ampak samo »kaj hočeš?« Toda, dasiravno od otroških hlač vže navajen na to razvado, sem bil venderle presenečen, ko sem jo našel v premožni meščanski družini, toda nisem imel srca, da bi se ji vstavil.

Služkinje s pivom ni bilo dolgo, dolgo, gospa je postajala vedno bolj nemirna: »Koliko časa je ni!«

Slednič pride in prinese v vsaki roki posodo alkoholne pijače. Ime služkinje ali sobarice je, skoraj rekel bi naravno zvezano s pojmom mlade, brhke osebe. Toda tu je bilo ravno nasprotno. Ženska, ki je prinesla pivo je bila vže tako stara, gotovo nad sedemdeset

Opravičene so zahteve glede na napredovanje v službi. Vlada se pozivlja: Uradniki morajo priti po dovršeni strokovni izkušnji zadnji čas v dveh letih v X. in po štirih letih v IX. činovni razred. Po dokončanih nadaljnjih šestih letih naj se pomaknejo v VIII. in po nadaljnjih osmih letih v VII. činovni razred. Poduradnikom naj se omogoči, da dosežejo plačo 3000 K. Poduradniki naj se uvrste sledeče: I. kategorija 3000 in 2800 K, II. kategorija 2600 in 2400 K, III. kategorija 2200 in 2000 K, IV. kategorija 1800 in 1600 K, V. kategorija 1400, 1300 in 1200 K. V III., IV. in V. kategoriji naj se napreduje v dveh, v II. kategoriji v treh in v I. kategoriji po štirih letih. Kdor doseže 3000 K, naj se mu zviša plača na štiri leta za 200 K. Oni poduradniki, ki so bili prej uslužbenci, napredujejo po vseh kategorijah po dobi dveh let. Uslužbenci naj se razdele v pet kategorij in sicer I. kategorija 2000 in 1900 K, II. kategorija 1800 in 1700 K, III. kategorija 1600 in 1700 kron, IV. kategorija 1400, 1300 in 1200 K, V. kategorija 1100, 1000 in 900 K. Uslužbenci IV. in V. kategorije naj napredujejo v službi po preteku dveh, v II. in III. kategoriji po preteku treh in v I. kategoriji po preteku štirih let. Čuvaji naj napredujejo do III. kategorije. Na vsacih pet let naj imajo čuvaji v V. kategoriji pravico do osebne letne doklade 100 kron. Do II. kategorije naj razven čuvajev napreduje vsak uslužbenec in naj dobi, ko doseže 1600 K, po petih letih osebno doklado 100 K. Tehniško in osebje po delavnicah naj napreduje do I. kategorije. Stanarine naj se določijo od 40 do 50 odstotkov plače in sicer se porazdele v V. razrede. Dninarji naj dobe najmanjšo dnevno plačo 3 K, ki pa ne sme nikdar znašati manj kakor običajna krajevna plača. Na vsaka tri leta se mora povišati plača za 20 vinarjev na dan. Kdor služi eno leto, mora pripadati provizijskemu zakladu. O ostalih zahtevah še poročamo.

Jasen prizor!

Železničar nam piše: Kakšni ljudje si upajo nastopiti proti »Prometni zvezi« (Verkehrsbund), ki se trudi z vso poštenostjo zaslepljeno ljudstvo do čistega pogleda pripeljati, hočem pokazati. Gospod Kristel, skladiščni delavec Južne železnice v Ljubljani, se trudi in dela kar mu je mogoče in nemogoče »Prometno zvezo« v slabo luč postaviti. Kar se njemu pa do danes še ni in tudi ne sme posrečiti, ali razburjena socialnodemokratska žilica mu ne dá miru in tako daleč opravlja, da se moramo danes nekoliko bližje s to dosti vedočo osebito pečati. Gospod Kristel, vi ste vpričo večih oseb govorili, da pogrebni oddelek »Prometne zveze« ne ravna pošteno in da ima »Prometna zveza« zato, ker ni v štirih slučajih smrti izplačala vsote po 200 K in radi tega, da so proti dotičnemu društvu štiri sodnijske tožbe vložene. Kristel, to vam mi pa povemo v vaše široka usta, da je to nesramna laž, katero vi niste in ne morete dokazati, ali za enkrat vas mi ne bomo okoli sodnije za vaš umazani jezik vozili. Povedati vam pa moramo, da človek najprvo po sebi ali pa po svoji družini mero jemlje in ravno tako tudi vi, ki hočete našemu poštenemu in uglednemu društvu dobro ime ukrasti, ravnotako kakor je vaša soproga tat-

let, hodila je vpognjeno, obleko je imela slabo, kot tudi pri ljudeh njene starosti in stanu ni v navadi, toda jako snažno in čedno za n'ene razmere. Na pokriti glavi je imela las, kakor iz bele svile, tako malo, da bi jih lahko seštel. Bila je majhna, suha do kosti, na obrazu je imela nekaj tako otožnega in bolestnega, da me je vrezal pogled na njo v srce. A ni bila neprijetna.

Ko stopi v sobo, prične gospa na njo kričati in zmerjati, kako da je tako počasi hodila. Morda jo je zmerjala bolj hudo kot ponavadi, da bi meni nasproti pokazala svojo gorečnost toda videti je bilo, da je tudi drugače bolj stroga ž njo. Starka ne spregovori besede, samo okrog njenih ustnic je zavilo nekaj nepopisljivo bolestnega in medle oči so se odprle, odprle široko. Mislil sem, da se ji bo prisvetila solza, toda oko je ostalo popolnoma suho. To srce je moralo že tako izkipeti bolesti, da sedaj tudi v solzi ne najde več izraza in olajšave svoje reve.

Tiho, kot je prišla, se starka obrne in odide.

»Počasna je naša služkinja« — se prične meni opravičevati gospa — zlasti po stopnji-

vine dovršila in kot zasačena tudi priznala, deloma tudi poravnala in le iz usmiljenja volje do vaše osebe se je odstopilo od nadaljnega sodnijskega preganjanja. Torej, gospod Kristel, na noge. Mi vam stojimo na razpolago, ako ne pa mislimo, da bode vaš umazani jezik enkrat za zmiraj zavezan s pripombo, da za vašo osebo jih imamo še nekaj v rezervi.

Kršč.-socialna tobačna organizacija.

Izlet namerava prirediti krščansko-social. tobačno delavstvo dne 18. avgusta na Bled in na Brezje.

Premeščen bo baje podravnatelj gospod Pessiak.

Umrl je član podpornega društva delavec Frančišek Ločnikar. Podvržen je bil krču. Nekaj se nam ni zdelo prav v tem slučaju. Ko je bil javljen dne 2. t. m. bolnim, se je nasproti njegovi ženi tako strogo postopalo, kakor da je ona vzrok bolezni. To ni nikakor prav in tak nastop moramo najodločneje obsoditi.

Štrajka tobačno delavstvo »Ogrske akcijske tobačne družbe v Budimpešti«. Stavkati so pričeli delavci. Delavke začetkoma niso hotele stavkati. A ko se je začela vmešavati v stavko policija, so pričele stavkati tudi delavke.

Z lastnimi močmi.

Vabilo k slavnosti ob blagoslovljenju temeljnega kamna za »Narodno šolo« v Št. Jakobu v Rožu v nedeljo, 14. julija 1907. Spored: I. Ob 10. uri dopoldne: Slovesna sv. maša v Št. Petru. — II. Ob 11. uri dopoldne na stavbišču »Narodne šole«: 1. Pozdrav. 2. D. Fajgelj: »Molitev za slovanski rod«. Po'eta koroska pevška zbor »Drava« in »Rožica«. — 3. Govor, mil. g. prošt Gregor Einspieler. 4. Blagoslovljenje temeljnega kamna. 5. D. Jenko: »Molitev«. Poje moški zbor »Narodne čitalnice« iz Kranja. 6. Govor, državni poslanec g. Franc Grafenauer. — III. Okoli 1. ure: Obed v »Narodnem domu«. — Potem ogled okolice. — IV. Točno ob pol 4. uri popoldne: Koncert v zgornjih prostorih »Narodnega doma« z naslednjim sporedom: 1. A. Foerster: »Naše gore«, mešan zbor. Poje čitalniški pevski zbor iz Kranja. 2. A. Hajdrih: »Jadransko morje«, moški zbor. Pojeta društvi »Drava« in »Rožica«. 3. M. Hubad: a) »Je pa davi slanica pala«; b) »Ljub'ca, povej, povej«; c) »Škr'anček poje« — mešani zbori. Poje čitalniški pevski zbor iz Kranja. 4. A. Foerster: »Povejte ve planine!« Poje moški zbor »Narodne čitalnice« iz Kranja. 5. a) Dr. A. Schwab: »Moji devojčici«; b) Dr. G. Ipavec: »Tiček«; c) Dr. G. Krek: »Vabilo« — mešani zbori. Poje čitalniški pevski zbor iz Kranja. 6. Dr. G. Ipavec: »Savska«. Pojeta društvi »Drava« in »Rožica«. 7. A. Nedved: »Nazaj v planinski raj!« mešan zbor. Poje čitalniški pevski zbor iz Kranja. 8. Fr. Gerbič: »Slovanski brod«, moški zbor. Poje čitalniški pevski zbor iz Kranja. — V. Takoj po koncertu na vrtu »Narodnega doma«: Prosta zabava, petje, šaljiva loterija in dr.

cah je ni pričakati. Vedno toži, kakšne bolečine ji povzročajo te stopnice. Toda jaz jo držim, ker je zvesta in poštena in po svoji moči pridna in pa, ker je taka revica. Njena edina hči, ki bi ji zamogla pomagati, se je omožila z nekim pijancem. Vse kar zasluži, zapije in žena in otroci umirajo gladu in bi gotovo vže pomrli, ako bi jih ne podpirala mati. Mesto da bi od hčere dobivala podporo, ji vse kar pri meni zasluži koncem meseca odda. Imam jo torej iz usmiljenja. Pa tudi bolj poceni je, ker ji plačam samo pet goldinarjev na mesec.

Nato potegne gospa iz vrčka in jaz jo hočem posnemati. Toda pivo se mi je zdelo tako grenko in pereče, kot bi pil solze nesrečnih žrtev alkohola.

V tem trenutku se premakne zagrinjalo in v sobo priskaklja malo, še ne dveletno dekletce in se zmuzne boječe okrog mene k mami. Mama jo stisne k sebi, poljubi kodrasto glavico, vzame vrček ter ji ponudi piti. In dekletce nagne angeljski obrazek k vrčku in pije, pije iz njega svoje bodoče prokletstvo...

Krvoses kapitalizem.

**Na adresi g. Franc Confidentija, uprave-
lja kemične tovarne v Celju,** kot zastopnika
lastnikov kemičnih tovarn. — Preblagorodni
gospod! Ali mar sodite spošt. gospod, da tudi
najubornejši delavec trpin, ki vso težo kapita-
lističnega egoizma najbolj živo občuti, ne bi bil
zmožen kako kritično pesem vam zaokrožiti.
Kateri mršavi butec vam je dal ta nasvet, da
ste šli po farovških kamrah stikati za nelju-
bimi vam dopisniki »Naše Moči«. Sicer prav
radi popravljamo vašo zmotu, ker smo, ne
sicer vas, ampak vaše podjetje proglasili za
spufano. Zdaj pa smo površno izvedeli, da že
vašim očetom ni bila volja nekemu baje ne-
opravičenemu vsiljivcu plačati brezpomembno
vsotico 120 tisoč kron, ali pa so gospodje na to
malenkost blagovolili pozabiti. No, to nas prav
za prav malo briga, ko bi pri tem spošt.
gospodje ne bili pozabili tudi v določenih ter-
minih zasluženo mezdo svojim delavcem iz-
plačati. To dejstvo nas opravičuje, da nismo
mogli drugače misliti, kot da je podjetje —
spufano. Existenzlose Puppe. Za ta izraz, za
to obdolžitev, katero danes preklicujemo, vas
prosimo tem potom odpuščanja. Za protiuslugo
vam bomo pa kot kapitalističnemu zastopniku
označili vam toli neljube gospode kritične do-
pisnike. — Evo vam jih na razpolago, maščujte
se nad njimi kolikor vam drago. — Dopisnik je
vsak, kdor se brezpogojno ne klanja vaši viso-
kosti. — Dopisnik vsak, kojega ste spodili iz
službe samo radi tega, ker vam je bil pre-
kunsten ali pa predkritošrčen glede svojih
opravičenih zahtev. — Dopisniki so vsi vaši
delavci, vaši Stiefelpucerji, ki nimajo poguma
energično a dostojno se truditi za zboljšanje
svojega žalostnega položaja. — Dopisnik je
slehern delavec z ženo in otroci vred, kateri
vsled vaše cenjene zanikrnosti ne preime svoje
že itak uborne, krvavo prislužene krajcarje ob
gotovem času in je s tem nekako primoran
svoja vsakdanja najnujnejša živila nabaviti
tam, kjer se mu še sploh kaj dati hoče, čeprav
dotična trgovina, gostilna, grajzlarija glede cen
in kakovosti blaga nikakor ni pripročljiva! —
Dopisniki so vsi vsled slabe in še te zaostale
plače prizadeti oštirji, trgovci, čevljarji, kme-
tje, mlekarice in vedi Bog kdo še vse. — Do-
pisnik je nadalje tretja božja in prva cerkvena
zapoved, ki velevata: Posvečuj nedelje in pra-
znike; ne delaj ti in ne tvoja živina. Vi pa mu-
čite svoje že itak vsled raznih stisk pomilova-
nja vredne ljudi sleherni nedeljo in praznik, pa
jim za njihovo neizmerno dušno zgubo niti vi-
narja ne priložite. Ali ni vse to graje vredno,
gospodje katoličani. — Dopisniki so vsi zave-
dni cinkarniški delavci, ki so vsled vašega za-
cinkblendu škodljivega monopoliziranja pri-
krajšani pri svojih itak že bornih plačah. —
Dopisnik je zaslepljena država, ki tega mono-
poliziranja sebi in svojim delavcem v prid ne
omeji. — Dopisnik je vdova s svojimi otroci,
katere moža je strela ubila, ko je s svojimi to-
variši delavci zgolj za uborno kapljico tlačani
na vaših travnikih. Ali ni to resnica, gospod
upravitelj, zastopnik velikega kapitala, gospod
gostilničar, trgovec, ekonom in stavbeni pod-
jetnik itd. vse v eni osebi. — Gospodje kapita-
listi malo poštudirajte in priznali si bode-
te, da ste takrat ko ste šli g. vikarja obdelovati,
zaslužili najmanj to, da bi vam bil dotični go-
spod vikar s pasjim bičem pomagal čez prag.
Ker to bi po splošnem mnenju bila edino še pri-
merna lekcija za vašo, upamo, mogoče še
ozdravljivo šlappo.

Med brati in sestrami.

Iz Gaberja pri Celju. Ha, ha, ha, ha, pa je
pokalo in grmelo v slovenskih Gaberjah, da je
bilo veselje. Dva velikanska kresa sta visoko
plapolala v proslavo slovanskih apostolov.
Trobojnice so ljubko igrale v zračnih sferah,
rakete so švigale kvišku. »Ciganska god-
ba von Gaberja« je igrala izvrstno, da, na ma-
lokoterm furežu tako, a kar se mi je med vsem
najbolj dopadlo, bil je nastop delavskega pev-
skega zbora, ki je navdušeno pel krasne narod-
ne pesmi, med katerimi mi je najbolj dopadla
tista najbolj potrebna: Črna zemlja naj pogrez-
ne njega, kdor izdaja. Kar začujem, da se tudi
meni pogreza, pa ne pod nogami, ampak v že-
lodcu — — — Mimoidoči baraba nese velik
punkl Frankfurtaric — hajd po njih, 5 do 6
parov pohrustal, kar ne bode ni v jezo ali žal-
ost trpeče, častite majke Germanije.

Teharje. Blagoslovljenje novih zvonov,
katere so krstili na ime: I. (Veliki) Martin,
boter Karol Jeleck, ravnatelj, s soprogo; II,
Marija, boter Lovro Šah, nadučitelj, s soprogo;
III. Joško, boter Jurij Stante, lončar in posest-
nik, s soprogo; IV. Cvetko, boter Kač Jožef,
posestnik, s soprogo. — Redka slavnost za
nekdaj slavne, zdaj žal v dva, tri tabore raz-
cepljene Teharje. Lastni sinovi ste to zakrivali,
potomci nekdanjih krepkih in silnih, svoje časti se
zavedajočih ponosnih Teharjanov. Ali bodo
imeli novi zvonovi moč zbuditi vsaj vas, mla-
deniče in mladenke v novo življenje?! Pač še
ni nikjer slutiti tiste navdušnosti, katera je bila
vašim teharskim paočakom lastna. Za ta zgo-
dovinski dan običajnega visokega mlaja z ve-
likansko trobojnico niti postavili niste?! Niste
oskrbeli godbe. Da, celo streljali ste primeroma
rahlo in klavrno. In kdo je temu kriv. Mo-
goče cerkveni ključarji (po domače Zechmoj-
stri), če so na vaša žejna grla blagovolili po-
zabiti, kar je tudi vsekakor smrtni greh na rač-
un krščanskega socializma.

Sava. Čudežne stvari se dogajajo na Je-
senicah. Liberalci točijo krokodilske solze, ker
so jim socialni demokratje na zadnjem shodu
pošteno izprašali vest. Njihovo jokavo govor-
jenje dokazuje, da ne pojdejo po odvezu h Kri-
stanu. Praviijo: Prepričani smo bili, da je zma-
ga naša. Hoteli smo korakati skupno s socialno
demokracijo, samo da uženemo te proklete kle-
rikalce. Pa ti pride prerok Kristan in nam po-
dere vse in prav pošteno zabavlja čez nas in
našega velikega Hribarja. Zdaj so pa ti prebiti
klerikalci norčujejo iz nas, kaj li bo zdaj. Proč
je z našo slavo. Ni se nam zdelo, črnim delav-
cem vredno, da bi pisali o shodu, na katerem
so zabavljali rdeči generali čez enega naših
tovarišev. Ko bi ne bili rdeči bratci res prizade-
ti, bi se bili že pred sodnijo prali. Saj jih po-
znamo. Gotovo jih je opral veliki Slovan Šrei,
ki je tako zvesto poslušal nemški govor v svo-
jem poslopju. Mož se je zmotil in mu je že go-
tovo žal, da je dal rdečemu generalštabu na
razpolago svoje prostore. Misli si je, da bodo
klerikalce drli, no so, pa enkrat Šrajevega ma-
lika, ker se je prelevil iz liberalca v krščan-
skega poslanca. Mi črni pa izjavimo: Črni
ostanemo in se ne bojimo nobenega ne.

Savško in javorniško delavstvo, pozor!
V nedeljo, dne 14. t. m., ob 4. popoldne, je pre-
davanje v Strokovnem društvu. Razpravljalo
se bo predvsem o delavskem starostnem za-
varovanju in o drugih za delavstvo važnih
stvarih. Sklepa se na shodu tudi o prošnjah
delavstva na državni zbor. Dolžnost delav-
stva je, da se udeleži shoda v obilnem številu.
Sloga jači!

Trbovlje. Pristaši »rdečkarjev« so zadnji
čas zopet pokazali, da so se prav dobro olikali
pri svoji stranki. Pred kratkim so prišli trije
kmečki fantje iz Praprotnega nad Hrastnikom
v vas Retje. Ker so slišali v gostilni črez ulico
pri Zupančiču godbo, so šli tja. Ondi je bilo več
fantov rudarjev, ki so pristaši »rdeče stranke«.
Sprejeli so došle z veseljem. Zabavali so se po-
tem skupno, ne da bi prišlo do najmanjšega
prepira med njimi. Črez nekaj časa so se oni
trije kmečki fantje poslovili ter odšli. Nedaleč
od omenjene gostilne pa so jih nepričakovano
napadli fantje, s katerimi so prej skupaj pili.
Oboroženi so bili s koli, ročicami i. dr. Ker so
bili na nasprotni strani samo trije, napadalcev
pa več, padli so nad nje. Dva sta zbežala. Naj-
starejši pa, ki je jako ugleden fant iz dobre
hiše, ustavi se in jih vpraša: »Kdo pa ste, zakaj
ste nas napadli, kaj smo vam storili?« Toda
mesto odgovora udaril ga je znani pretepač
Drnovšek, ki je poleg svojega očeta zvest
»rdečkar«, z ročico po glavi, da se je oni zgru-
dil na tla. Obdeloval ga je še nadalje in dejal:
»No, ali sedaj boš poznal Drnovška?« Drnov-
šek, mi te že davno poznamo in vemo, ker si
pristaš »mokračev«, ničesar družega zmožen
nisi, kot ljudi na cesti pobijati. Poznamo te do-
bro, pa tudi tvojo stranko, kakšni ste. Boš do-
bil za svoje delo zasluženo plačilo, tvoja stran-
ka pa tudi; saj je itak že pri kraju. — Slavne-
mu c. kr. okrajnemu glavarstvu pa priporoča-
mo take gostilne črez ulico, ki točijo po pre-
teku policijske ure, pijejo v lokalu ter imajo še
celo godbo, da se zbirajo demokratski pretepa-
či. Je več takih lokalov; tudi v Praprotnem je
neki Pust (p. d. Urbajs), kjer se isto godi, dasi
je dobil koncesijo pred kratkim za plačilo, ker
je pri volitvah pridno agitiral za g. Roša. Bodi
dovolj za danes. Pribijemo samo še to, da če
kak naš somišljenik le eno minuto pozneje za-
pre, kot ima predpisano, mu slavno županstvo

koj diktira kazen. Nasprotniku pa je seveda
vse dovoljeno, toda: tempora mutantur — časi
se izpreminjajo, in tudi pri nas se bodo izpre-
menili in sicer temeljito. Drugič več.

Trbovlje. Naš gospod župan Roš se se-
daj jezi nad trboveljskimi liberalci, in jim je
zažugal, zažugal da se ne bo vozil vsaki teden
dvakrat iz Hrastnika v Trbovlje, ampak ljudje
bojo morali po dve do tri ure daleč na županov
dom hoditi, ako bodo od njega kaj potrebovali.
To se vidi, da Rošu ni za drugo, kakor za
mastno plačo, katero vleče iz občine. Jeseni
so zopet občinske volitve. Pazite takrat, da
vam liberalci ne bodo oči zavezali. Kakor je
čuti imajo ti nerodneži že svoje kandidate od-
ločene in bojo svoje privrženice kolikor mo-
goče hvalili in vsiljevali. Takrat se pokažite
kot krščanski narodni možje in gotovo bo
zmaga naša. — Gospod dr. Dimnikov Janez
in Novakov Andrejče še vedno agitirajo za ne-
ko staroslavno vero. Ne vemo ali se je tem
dvema brezvercema v glavi zmešalo ali pa še
nikdar v svojih glavah normalna nista bila,
kajti po našem mnenju je eden preveč študi-
ral, tako da je skoraj vse zaštudiral, drugi je
pa analfabet, ki je pred nekaj letom purane pa-
sel, a dandanes je tako študiran kerlec, da z
dohtarji politizira. Gliha vkup štriha.

V Kočevju je bila 20. junija velika žalost.
Preroka ni bilo to je bilo letanje na kolodvor,
in po krčmah, vse zastonj Rešitelj delavstva
(po mnenju pametnejši špekulant z neumnostjo
delavstva) je pozabil priti v Kočevje s svojo
modrostjo svetiti in delavstvo reševati. Včasih
so taki ljudje, kateri niso hoteli delati po Ljub-
ljani in po drugih mestih, čike pobirali, sedaj se
pa urivajo delavstvu za voditelje in se bahajo:
»Vidite tudi jaz sem bil delavec, sedaj mi pa
ni treba delati.« To je pravzaprav smešno in
razžaljivo za delavce, da taki ljudje mislijo,
da si brez njih delavec ne more pomagati da
je tako neumen da oni morajo za njega misliti
in da je sploh za vsako samostojnost nespo-
soben. Večina delavstva je že izprevidela, da
je škoda, težko, večkrat s smrtno nevarnostjo
prisluženi denar za take ljudi razdajati ki nas
držijo za take tepce in nas samo porabiti ho-
čejo za dosege njih načel. Njih namen je le do-
seči »frak« namen delavskega združenja je pa
kaj družega kakor takim ljudem kot orodje za
dosego njih načel služiti. Zdaj pa tudi mi »šli-
sama« in vemo kje nas »štifel druka« kakor je
rekel rdeči gospod sekretar pri zadnji »Fer-
zamlung« in so ga še na ta »rajtenga« en liter
pod klobuk »podrukali«. Kar se pa tiče njih
čvekanja pa konstatiramo, da noben osliček
ni bolj na »cugelnah« kakor so oni obrezanim
po česnu in čebulji smrdečim ljudem.

Sv. Jakob v Slov. goricah. Našo poštarico
prosimo, naj daje »Našo Moč« le naročniku v
roke, ne pa drugim, ki zadi hodijo špegat na
pošto. Tudi za Kotnika je »kukrl«, naj si bo
še tak gospod. Če včasih dobimo liste prepo-
zno — najbrž jih kdo bere zastonj — nič ne
rečemo, ali zmečkanih pa radi ne vzamemo v
roke. Naj si Peklar naroči »Našo Moč«, ker jo
Kotnik bolj ljubi ko »Slovenca« ali »Gospo-
darja«. — Naše društvo priredi v kratkem
igro »sv. Neža« s petjem in govori. Mogoče da
si nabavimo tudi dotlej »Tamburice«. Denar
že zbiramo. Mi gremo naprej in smo obudili
celo nasprotnike k delu. Nande hodi k Sv. Ju-
riju se muzike učiti tudi igra imata že vkup z
g. Kotnikom. Ne vemo pa še, kdo bo Gašprl,
Eilec se nekaj uči, odkar je težko omaro nosil
iz šole. Naj bi bilo srečno, samo da ne bode-
te vsega pri krčmarju zapili, sicer se bo ovin-
karsko društvo prehitro razletelo in mi bi ne
učakali, kako se kolportira »Štajerc«, »Narodni
list« itd. Kotnik bo segel globoko v žep, Tonek
bo pel tenor, basiral pa Črne. Bo že, bo že, le
upanje imejte. Mi smo le dobri, da vas drega-
mo, da ne zaspate. Bodite nam hvaležni!

Maribor. — **Delavski prijatelji.** Poroča se
nam: V delavnici Južne železnice v oddelku
»kovačnica« se je nekaterim delavcem plača
zboljšala. Med temi bil je tudi eden ki ne spada
med rudečkarje. Ko pa soc. demokrati onega
oddelka izvedo da je tudi kršč. soc. Gajšku
plačilo zvišano, začeli so letati semtertje po
oddelku in javkati, da njemu še ne pristoja zvi-
šanje, da je še premlad v delu. Pogovore se in
deputacija gre k delovodju oddelka ter se tam
pritoži. Plačo zviša sam gospod šef in zato
delovodja ne more drugače da pelje one ozi-
roma njih zastopnika k g. šefu da se tam do-
govore. Znano nam je, da je pred dvema leto-
ma nekemu delavcu nerudečkarju bila plača
brez povoda znižana in nihče se ni zmenil zanj

ker ni bil soc. demokrat. Drugemu pa je bila služba odpovedana ker je med delom šel v gostilno torej se pregrešil proti delavskemu redu. Za tega pa je šlo vse v boj, ker je bil soc. demokrat. In zdaj? Gajšek je kršč. socialc in ta ne sme v oni meri dobiti plačali kot soc. demokratje zato tudi v boj — proti njemu. In kaj se zgodi? Tisti gospod šef proti kateremu so soc. demokratje pred pol letom še bljuvali ogenj in žveplo v svojem glasilu »Arbeiterwille« tisti gospod se jim uda in črta Gajšek »zvišanje« plače s pripombo, da je bolje če je eden sam nezadovoljn kot celi oddelek. Soc. demokratje so pa tudi rešeni zdi, saj tisti kos kruha katerega so Gajšek iz ust iztrgali razdelili bodo med seboj in vse bode konec. Hoch die Arbeiterfreunde!

**Tovarna
za stole**

Franceta Švigeljna
na Bregu, p. Borovnica, Kranjsko
izdeluje 2805 26-2

vsakovrstne stole
od preprostih do najfinejših po
najnižjih cenah brez konkurence
Ilustrovan cenik pošlje se na zahtevo za-
stoj in franko.

Delavke in delavci pozor!
Najcenejše
dežnike in solnčnike
domačega izdelka
priporoča po najnižji ceni in najboljši
kakovosti

Josip Vidmar
v Ljubljani
Pred škofijo št. 19. — Stari trg št. 4,
Prešernove ulice št. 4.
Popravila točno in ceno.

„Naša moč“
izhaja vsak petek.
Cena na leto 3 krone.

Cene inseratom so:
za male šestopne oglase: 6 vrstic 70 v.,
12 vrstic 130 v., 18 vrstic 180 v., 24
vrstic 220 v. 3stopne oglase računamo:
1 krat 9 v. petič vrsta, 2 krat 7 v. petič
vrsta, 3 krat 5 v. petič vrsta.

Uredništvo in upravništvo
„Naše moči“
Kopitarjeve ulice šte. 2.

Ustanov-
ljeno leta
1862.

Milko Krapeš urar

Podružnica Resljeva cesta št. 2 v Ljubljani Podružnica Resljeva cesta št. 2
prej g. Jos. Černe. prej g. Jos. Černe.

Jurčičev trg šte. 3, pri železnem mostu
priporoča svojo bogato zalogo
zlatih, srebrnih, tula- in nikelastih
ur, verižic, stenskih in nihalnih ur, uhanovin prstanov
Kupuje in zamenjava staro zlato in srebro.
Gosp. urarjem v mestu in na deželi priporočam
izredno veliko svojo zalogo furnitur.

Glavno zastopstvo za Kranjsko zaloga strun
za nihalne ure v vseh dolžinah in debelostih.

Ustanovljeno leta 1845.

JOS. REICH
Edini zavod
za kemično čiščenje obleke ter za-
storjev, barvarija in likanje usnja
na par

**Poljanski nasip —
Ozke ulice št. 4.**

Sprejemališče
Šelenburgove ulice šte. 3.
Postrežba točna. Solidne cene.

Gričar & Meiač
Ljubljana, Prešernove ulice 9
priporočata
svojo največjo zalogo zgotov-
ljenih oblek za gospode,
dečke in otroke in

**novosti v
konfekciji za dame.**

Pozor, slovenska delavska društva!

Kupujte svoje potrebščine pri znani in priporočljivi domači manufakturni
trgovini:

Češnik & Milavec
(pri Češniku)

Špitalske ulice Ljubljana Lingarjeve ulice
v kateri dobite vedno v veliki izbiri najnovejše blago
za ženska in moška oblačila.

Postrežba poštena in zanesljiva. Cene najnižje.

AUSTRO - AMERICANA

TRIEST NEW-YORK

Potniki v Ameriko
Kateri želijo dobro, po ceni in
zanestljivo potovati naj se obrnejo
na
Simona Kmetetka
v Ljubljani Hotodvorske ulice 20.
Šahovrstna Pejasnila daje se brezplačno.

Ivan Podlesnik ml.
Ljubljana - - - Stari trg šte. 10

Priporoča svojo
**trgovino
s klobuki
in čevlji**

Velika zaloga
Solidno blago
Zmerne cene